

Mi bada gruw om de bloem wat haar koppie fokking boog

Mi bada gruw om de bloem wat haar koppie
fokking boog. Mi was in da flow voor lobi,
Maar mi tori is dat ik nu krepeer:
Mi hart doet so sucking seer

Ons wandeld' baya flex, maar plots leek je dood;
Ik had het niet eens door, nada niks gezegd.
Ik was in die hemel, weet je, maar nu in die goot
Mi dushi! Kapish, dat voelt slecht.

Soos mi daggoe wat 's ochtends lekker doet
Om uit te gaan in da greed
Voor 'n blokkie-om en zijn shit.

Maar hij kruipt terug naar zijn crib,
Want in da street is regen en mist.
Hij worrie en voelt zich damn gedist.

Werenfried Griffioen,

Eervolle vermelding LiteratuurPrijs Zeist 2022